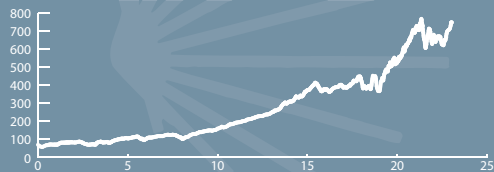

Martorell - Montserrat

Es deixa la riba del Llobregat per anar aproximant-se a la falda de la muntanya de Montserrat. L'aproximació, però, és molt gradual i no serà fins poc abans d'Esparreguera que el caminant comença a sentir que s'allunya del soroll de les ciutats i els polígons industrials.

 22,9 km 7 h

 MITJANA Trams alternatius per a ciclistes

ALLOTJAMENTS

Els webs www.gencat.cat/empresaocupacio i www.catalunya.com faciliten informació detallada dels establiments turístics dels municipis que integren aquesta etapa, relació que no reproduïm per raons d'espai.

Les persones interessades poden consultar les publicacions anuals que edita la Direcció General de Turisme *Guia d'hotels*, *Guia de càmpings* i *Guia d'establiments de turisme rural*, així com sol·licitar informació a les oficines de turisme.

Disseny i maquetació: Rafà Domínguez - Impressió: Vanguard Gràfic, SA - D.L.: B-20.242-2011

OFICINES DE TURISME

Collbató
OFICINA DE TURISME
Pl. de l'Era, s/n
937 779 076

Montserrat
OFICINA DE TURISME DE
MONTSERRAT-PORTALS D'ENTRADA
Pl. de la Creu, s/n
938 777 777

AJUNTAMENTS

Martorell
Pl. de la Vila, 46
937 750 050

Esparreguera
Pl. de l'Ajuntament, 1
937 771 801

Collbató
Bonavista, 2
937 770 100

Monistrol de Montserrat
Pl. Font Gran, 2
938 350 011

Camí de Sant Jaume

Martorell - Montserrat

Martorell

Amb una estructura clàssica de poble-carrer, l'actual carrer d'en Pere Puig marca per on passava l'antic camí ral per la vila.

De l'època romana queda una vil·la situada entorn de la capella de Santa Margarida, però el testimoni més important és, sens dubte, el pont de Martorell o del Diable. Té al basament obra romana, i hi destaca l'arc triomfal d'entrada, ja dins l'àmbit del municipi veí de Castellbisbal. La resta és reconstrucció de l'any 1968. El 1931 va ser declarat monument historicoartístic.

👣 Del pont del Diable se segueix en direcció a la plaça de la Creu i al carrer d'en Pere Puig. Es creua el riu Anoia i es pren l'avinguda de Montserrat fins que enllaça amb la carretera N-II.

Abbrera

La vila es va formar al voltant del carrer Major, per on passava l'antic camí ral. En aquest carrer es troba Can Martinet, casa pairal del segle XVIII que presenta un característic portal de grans dovelles de pedra. Al final del carrer Major s'alça l'església romànica de Sant Pere, documentada de l'any 1110 i restaurada modernament.

👣 S'entra al poble pel carrer Nou i se segueix pel carrer Major i per l'avinguda de la Generalitat. La ruta passa sota la carretera C-55 i, en arribar a la riera de Magarola, se segueix el camí aigües avall fins arribar a la carretera C-1414.

Esparreguera

Una llegenda ens diu que al camí entre Martorell i Manresa hi havia un hostal amb una llarga esparreguera que dona nom al poble que es va anar formant al seu voltant. Hi destaquen diversos casals dels segles XVII i XVIII i, sobretot, l'església parroquial de Santa Eulàlia, construïda al pas del segle XVI al XVII (va ser beneïda el 1612). És un edifici d'estructura gòtica i ornamentació renaixentista, amb un esvelt campanar de pedra vuitavat, amb grans finestrals entre cornises al pis superior i una torrella al cim (acabat el 1636).

A Esparreguera, durant la quaresma i la Setmana Santa, és tradició que s'hi representi la Passió, sobre la vida pública, la passió, la mort i la resurrecció de Crist, els orígens de la qual es remunten al segle XVII.

👣 Se segueix el passeig del Castell i el carrer de Montserrat fins al desviament que agafa el camí de Can Comelles. Seguirem els senyals del GR-6.1. La ruta passa pel forn de calç de Collbató, on enllaça amb la carretera B-112.

Collbató

Un cop travessat l'arc de Can Bros, antic portal local, el pelegrí passa pel plàcid carrer d'Amadeu Vives fins a arribar a la plaça de l'Església. Allà s'alça el temple de Sant Corneli, de majestuosa façana barroca i campanar

octogonal a la part superior. Al pati adjacent a l'església hi ha una font dedicada als romeus al seu pas per Collbató.

La població forma un conjunt harmònic d'arquitectura tradicional del país, amb unes quantes cases especialment remarcables, com ara Can Rogent, un edifici del segle XVIII. Davant de l'església es troba Can Tutor, identificable per la seva gran porta adovellada i les finestres gòtiques, que era la casa on vivia el representant de l'abadia de Montserrat.

Més amunt de les restes del castell de Collbató, al peu del massís de Montserrat, són famoses les coves de Collbató, especialment les del Salnitre i la Cova Freda. A la Cova Freda, de 150 m de recorregut, s'hi ha trobat abundant ceràmica del neolític.

👣 Es passa pel costat de l'ajuntament i es gira pel carrer d'Amadeu Vives fins a trobar un senyal que indica el camí cap a Montserrat. Es poden seguir els senyals del GR-6 o les marques del Camí de Sant Jaume integrades en la senyalització del Parc Natural de Montserrat. Sortint de Collbató, primer es passa per l'ermita de la Salut i després l'entrada a les coves del Salnitre.

Montserrat

La fesomia característica de Montserrat, de perfils esmolats, ben aïllada i perfectament identificable des de bona part del país, l'ha convertida en una muntanya singular, un gran altar natural fet d'agulles de pedra i canals profundes, un paradís per als senderistes i els escaladors, però també per als pelegrins que cerquen l'esperit de la muntanya.

El monestir de Montserrat té l'origen en una menuda esglesiola, Santa Maria, documentada ja l'any 888. Avui no en queda res, però sí de l'església romànica del segle XII que la va substituir. La basílica actual és renaixentista, del segle XVI, i avui, com fa segles, a les sis del matí les campanes del monestir de Montserrat toquen matines. Així desvetllen la muntanya sagrada els monjos benedictins.

Per entrar a la basílica cal travessar la plaça de Santa Maria; al costat de la imponent façana del monestir hi ha el que queda de l'antic claustre gòtic del segle XV. Per sota mateix de la façana s'accedeix a un atri, s'hi pot veure la portalada de l'anterior temple romànic, sepulcres renaixentistes i, finalment, abans d'accedir a la basílica, la imponent façana, obra dels anys 1900-1901, de rica decoració escultòrica.

